

Slovenici ujedinjeni u jednu oblast radi toga, jer su Slovenici. Ja ne bih dakle niti iz plemenskih razloga tražio ovu oblast, nego radi toga, jer je to nada sve jedna prirodna celina, u kojoj su ekonomske i kulturne i socijalne prilike posvema jednake i jer bi bila uprava u jednoj takvoj oblasti mnogo jeftinija nego što će biti podeljena u dve oblasti. Ja se radi te podela doduše neću ešofirati. Ja se, pošto nama Ustav veže ruke, mogu lično složiti s tom podelom u mari-borsku i ljubljansku oblast, koja je danas uslov, da dobijemo samoupravu. Mogu se složiti s time, da su neki srezovi, odnosno delovi srezova iz prijašnje Štajerske prenešeni u novu ljubljansku oblast. Ali hoću da istaknem kako nam smeta ta ustanova sa svojih 800.000 stanovnika ovde i kako nam smeta na drugim mestima, da nije bilo tih 800.000 stanovnika, mogle su obadve slovenske oblasti ostati jedna. Da nije te klauzule, da ne bi bilo toliko poteškoća sa podelom Bačke i Banata. Da nije bilo 800.000 i onoga paragrafa bosanskoga, ne bi bilo poteškoće sa podelom Dalmacije, ne bi bilo poteškoće sa oblastima u samoj Srbiji.

No, gospodo, ovaj je predmet takav, da bi tražio mnogo opširniju diskusiju, ali kako ja vidim, da je vreme podmaklo, ne mojom krivnjom, ja bih se usudio reći u opšte ne krivnjom opozicije i kako bih ja želio, da se zakon ipak donese iz Skupštine, ja ću resignirati na iznošenje argumenata, za koje bih inače želeo, da se još čuju. Samo bih ja želio, da i stranke većine, koje su u prvom redu odgovorne za ove zakone, od svoje strane učine barem poslednji čas ono, što je nužno, da se ispuni, što je ustavotvorac tražio.

pa da se ne budu radi nekoliko kombinacija po mandatima svadjali toliko, da će proći i poslednji sat i da neće biti više moguće, da bi taj zakon izašao iz Skupštine.

Gospodo, kad su u stvari tako važni interesi, kao što su ovde, kad se zemlja postavlja na jednu novu osnovicu, onda ne bi smelo biti tako male, tako sitne argumentacije, tolike svadjice radi sela, gde će biti sedišta jedne ili druge oblasti, radi jedne ili druge opštine, koja inadi da pripadne jednoj ili drugoj oblasti i gospoda poslanici bi morali pitati sebe, kako treba da se ove oblasti uredi, pa da to odgovara socijalnim, ekonomskim i prirodnim prilikama, kako to Ustav veži, a ne kako treba da budu ograničene, da bude pojedinac tim sigurnije iznio mandat na budućim izborima. Ako se bude kod svakog zakona ovako sa sitnih gledišta postupalo, onda neće Skupština ništa važna moći da svrši i onda se ne smemo čuditi, da će narod izgubiti i ono malo poverenja, koje još ima u ovu Skupštinu.

Ja svršavam sa željom, da stranke većine svrše svoju dužnost, a sebi i svojoj stranci rezervišem pravo da — ispaoo ovaj zakon kako mu drago — radim u budućnosti na tom, da se izmeni ono, što je štetno i da se unese ono, što je dobro i što se nije unelo.

Potpredsednik **Fehim Kurbegović**: Pošto je vreme podmaklo, zaključujem današnju sednicu, a iduću zakazujem za sutra u 11 sati pre podne, s nastavkom istoga dnevnoga reda.

(Sednica je zaključena u 7.25 časova.)

LXIV. SEDNICA
ZAKONODAVNOG ODBORA
NARODNE SKUPŠTINE
 KRALJEVINE
 SRBA, HRVATA I SLOVENACA
 držana 28. marta 1922. g. u Beogradu.

Predsedavao Predsednik **Miša Trifunović**.

Zamenik Sekretara **Raja Filipović**.

(Početak u 16.15 časova.)

Predsednik **Miša Trifunović**: Otvaram 64. redovni sastanak Zakonodavnog Odbora. Molim, da čujete zapisnik 63. redovnog sastanka.

Zamenik Sekretara **Raja Filipović** čita protokol 63. redovnog sastanka Zakonodavnog Odbora.

Predsednik **Miša Trifunović**: Ima li primedbe na protokol? (Nema.) Objavljujem, da je protokol primljen.

Sad treba, gospodo, da predjemo na dnevni red. Na dnevnom redu je nastavak načelne debate o projektu zakona o podeli zemlje na oblasti. Kako je, gospodo, danas poslednji dan, kad Zakonodavni Odbor može rešavati o ovom zakonu i kako ga on nije do sad rešio, to je na jučeranjooj sednici današnji dan upravo odredjen za to, da se pročita izveštaj, koji će se uputiti Narodnoj Skupštini o radu Zakonodavnog Odbora o ovom poslu, upravo da se izvesti Skupština, da Zakonodavni Odbor nije mogao svršiti ovaj

posao u zakonskom roku. Molim g. sekretara, da pročita ovaj izveštaj, koji će se uputiti Skupštini.

Zamenik sekretara **Raja Filipović** čita izveštaj Zakonodavnog Odbora, koji glasi:

Zakonodavni Odbor

Narodne Skupštine

Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca

Br. 473

28. III. 1922. godine

u Beogradu.

Narodnoj Skupštini.

Odlukom Narodne Skupštine od 30. januara tek. god., a na osnovu člana 135. Ustava, upućeni su Zakonodavnom Odboru Narodne Skupštine predložiti zakonski o opštoj upravi, o oblasnoj i sreskoj samoupravi i o podeli zemlje na oblasti.

Zakonodavni Odbor u nizu svojih sednica svršio je jedan deo poverenog mu posla i o tome Narodnoj Skupštini podneo svoje izveštaje, — ali nije stigao da pretrese i spremi zakonski predlog o podeli